

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4 vtrum hæ duæ sint potissimæ virtutes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

aliquis virtus rationis amittit: & quantum ad vim appetitiam puram, cum aliquis amittit affectionem humanaum, secundum quem homo est naturaliter omni homini amicus, ut dicitur in 8. Ethico. * Infans autem quae excludit virtus rationis, opponitur prudentia. Sed quod aliquis delectetur in poenis hominum, dicitur esse infans: quia per hoc videtur homo priuatus affectu humano, quem sequitur clementia.

¶ Super Questionis certe quinque genere super Ar- ticularum quartum.

ARTICVLVS IIII.

Virtus clemencia, & mansuetudo sunt potissimum virtutes.

IN art. 4. eiusdem queat. 157. in responione ad tertium, nota auream doctrinam ad discernendum, quae quis virtute virtutum, cum mala proximi tollit rationabilitatem. Nam si ex reverentia ad parentes &c. hoc facit, non clementia, sed pietate virtutum, et si confanguineis minuit paenam propter communem fumigionem sanguinis. Sed si ex animi lenitate ad proximum, non pietate, sed clementia virtutum. & sic de aliis, scilicet misericordia, & mansuetudine, intellige, & eorum oppositis.

AD QVARTVM sic procedit. Videatur, quod clemencia & mansuetudo sint potissimum virtutes. Laus enim virtutis confitit praeceps in hoc, quod ordinat hominem ad beatitudinem, quae in Dei cognitione consistit: sed mansuetudo maxime ordinat hominem ad Dei cognitionem. dñ. n. Iac. 1. In mansuetudine suscipite infinitum verbum. & Eccle. 5. Esto mansuetus ad audiendum verbum Dei. & Dionysius dicit in epistola ad Cœmophilum, Moyen propter multam mansuetudinem Dei apparitione dignum habuit. ergo mansuetudo est potissima virtutum.

¶ 2 Præt. Tāto virtus aliqua videatur esse potior, quād magis accepta a Deo & ab hominibus: sed mansuetudo maxime videatur acceptari a Deo. dñ. n. Ecl. 1. quod beneplacitum est Deo fides & mansuetudo. Vnde & specialiter ad suam mansuetudinem imitatio nē Christus nos inuitat, dicens. Dicite a me, quia misericordia tua & humilitas corde. & Hilarius dicit * quod mansuetudinem mentis nostræ habitat Christus in nobis. Est etiam hominibus acceptissima, vnde dicitur Ecl. 3. Fili, in mansuetudine perfice opera tua, & super hominum gloriam diligenter: propter quod & Propt. 20. dicitur, Quod clementia thronus regius roboratur. ergo mansuetudo & clementia sunt potissimum virtutes.

¶ 3 Præt. August. * dicit in lib. de sermoni Domini in monte, quod mites sunt qui cedunt improbitibus, & non resistunt in malo, sed vincunt in bono malum: hoc autem videatur pertinere ad misericordiam, vel pietatem, quae videatur esse potissima virtutum, quia super illud primam ad Timo. 4. Pietas ad omnia virtus est, dicit glos. Amb. * quod omnis summa religiosis christiana in pietate consistit. ergo mansuetudo & clementia sunt maximae virtutes.

SED CONTRA est, quia non ponuntur virtutes principales, sed adiunguntur alteri virtuti quād principaliori.

RE S P O N S I O N E. Dicendum, quod nihil prohibet alias virtutes non esse potissimas simpliciter, nec quo ad oīa, sed in quid, & in aliquo genere. Non aut est possibile clementia & mansuetudo sint potissimum virtutes simpliciter: quia laus earum attenditur in hoc, quod retrahunt a malo, in quantum sedimunt iram, vel peccatum. Perfectus autem est consequit bonū, quam carere malo. Et ideo virtutes quod simpliciter ordinant in bonum, sicut fides, spes, caritas, & etiam prudētia, & iustitia, sunt simpliciter maiores virtutes, quam clementia & mansuetudo. Sed secundū quid nihil pro-

hibet clementiam & mansuetudinem habere quandā excellentiā inter virtutes, quae resistunt affectionibus prauis. Nam ira quam mitigat mansuetudo, propter suū impetum maxime impedit animū hominis ne libere iudicet veritatem: & propter hoc mansuetudo maxime facit hominem esse compotem sui. Vnde dñ Eccl. 10. Fili, in mansuetudine serua animā tuam. Quamvis concupiscentię delectationem tactus sint turpiores, & magis cōtinue infestent: propter quod temperantia magis ponitur virtus principalis, vt ex dictis patet. * Clementia vero in hoc quod diminuit peccatas, maxime videatur accedere ad charitatem, quae est potissima virtutum, per quam bona operamur ad proximos, & eorum mala impedimus.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod mansuetudo præparat hominem ad Dei cognitionem remouens impedimentum: & hoc dupliciter. Primo quidem, faciendo hominem compotem sui per diminutionem ira, vt dictū est. * Alio modo, quia ad mansuetudinem pertinet, quod homo non contradicat verbis veritatis, quod plerumque aliqui faciunt ex coni motione ira. Et ideo Augustinus dicit in 2. de doctrina christiana, quod mitescere est non contradicere diuinam scripturam, sive intellectus, si aliqua via nostra percutit, sive non intellectus, quasi nos melius & verius sapere & percipere possemus.

Ad II. dicendum, quod mansuetudo, & clementia reddunt hominem Deo, & hominibus acceptum secundum quod concurrunt in eundem effectum cū charitate, quae est maxima virtutum, scilicet in subtrahendo mala proximorum.

Ad III. dicendum, quod misericordia, & pietas conueniunt quidem cum mansuetudine & clementia, in quantum concurunt in eundem effectum, qui est prohibere mala proximorum. Differunt tamen quantum ad motiuū: pietas remouet mala proximorum ex reverentia quād habet ad aliquem superiorē, pura, Deū, vel parentē. Misericordia vero remouet mala proximorum ex hoc, quod in eis aliquis contristat, in qua tū exstimat eas ad se pertinere, vt supra dictū est. * qd prouenit ex amicitia, quae facit amicos de eisdē gaudere, & tristari. Mansuetudo autem hoc facit, in quantum remouet iram incitamentem ad vindictā. Clemencia vero hoc facit ex animi lenitate, in quantum iudicat esse æquum, vt aliquis non amplius puniatur.

QVAESTIO CLVIII.

Dé Ira, in octo articulos divisata.

¶ Super Questionis certe quinque genere oīane, Articulum unum primum.

BOSTEA considerandum est de virtutib[us] oppositis. ¶ Et primo de Iracundia, quae opponitur mansuetudini. Secundo, de crudelitate, quae opponitur clementiā. Circa iracundiam queruntur octo. ¶ Primo, virum irasci possit esse aliquando licitum. ¶ Secundo, Vtrū ira sit peccatum. ¶ Tertiō, Vtrū sit peccatum mortale. ¶ Quartō, Vtrū sit grauiissimum peccatorum. ¶ Quintō, De speciebus ira. ¶ Sextō, Vtrū ira sit vitium capitale. ¶ Septimō, Quae sint filiae eius. ¶ Octauo, Vtrum habeat uitium oppositum.

IN art. 1. q. 158. ad passionis ira non minister voluntati & rationi recte in actu consiliū, iudiciū, præcepti, aut electioni: quoniam quodlibet horum procedere naturaliter debet ira motum, & ira turbatio his actibus non cōfert: sed minister ira motus actu ex actionis eius quod electum præceptum iudicatum, consiliumque est: eo quod iurat ipsam executionē, & iurato a natura ad hoc ministerium ordinata. Melius, n. fit